

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการเบิดรับข่าวสาร กับความตระหนัก ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมเรื่องสิ่งแวดล้อมของพนักงานในงานอุตสาหกรรม เชตอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ พนักงานทั้งหมดในโรงงานอุตสาหกรรม จำนวนที่ 3 (พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ.2535) ที่มีจำนวนคนงานตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป ในเขตอำเภอบางบ่อ จ.สมุทรปราการ จำนวน 22 โรงงาน จำนวนคนงานรวม 5,648 คน

กลุ่มตัวอย่าง

เลือกตัวอย่างโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน(Multi-stage sampling) คือจากจำนวนคนงานทั้งหมดในโรงงาน จำนวนที่ 3 จำนวน 5,648 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรดังนี้คือ

$$n = N/(1+Ne^2)$$

โดย

$$N = 5,648$$

$$e = .05$$

จากสูตรข้างต้นจะได้จำนวนตัวอย่าง = 374 คน

ตั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ไว้ไม่ต่ำกว่า 374 คน โดยกำหนดไว้ 400 คน และเก็บได้จริงทั้งสิ้น 399 คน

วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. จากโรงงานที่เป็นบริษัทการทั้งหมด 22 โรงงาน คัดเลือกโรงงานที่จะใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวนครึ่งหนึ่งคือ 11 โรงงาน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย(Simple Random Sampling)โดยการจับฉลาก
2. จากจำนวนโรงงานตัวอย่างเลือกพนักงานที่จะเก็บข้อมูล โดยใช้วิธีกำหนดโควต้าคือเลือกพนักงานให้ครบ 400 คน โดยคิดตามสัดส่วนของพนักงานในแต่ละโรงงาน
3. จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเป็นช้ายหรือ โดยคิดตามสัดส่วนของพนักงานแต่ละเพศในแต่ละโรงงาน
4. ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ Accidental Sampling ในแต่ละโรงงานที่กำหนดไว้ ให้ได้กลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่ต้องการ

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. พฤติกรรมการเบิดรับข่าวสาร
2. ความระหนักร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อม
3. ทัศนคติที่มีต่อการรักษาสิ่งแวดล้อม
4. การมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อม

ตัวแปรังกล่าวจำแนกตามสมมติฐานในการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 พฤติกรรมการเบิดรับข่าวสารเรื่องสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับความระหนักร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อม

ตัวแปรอิสระ - พฤติกรรมการเบิดรับข่าวสาร

ตัวแปรตาม - ความระหนักร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อม

สมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมการเบิดรับข่าวสารเรื่องสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อการรักษาสิ่งแวดล้อม

ตัวแปรอิสระ - พฤติกรรมการเบิดรับข่าวสาร

ตัวแปรตาม - ทัศนคติที่มีต่อการรักษาสิ่งแวดล้อม

สมมติฐานที่ 3 พฤติกรรมการเบิดรับข่าวสารเรื่องสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อม

ตัวแปรอิสระ - พฤติกรรมการเบิดรับข่าวสาร

ตัวแปรตาม - การมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อม

สมมติฐานที่ 4 ทัศนคติที่มีต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อม

ตัวแปรอิสระ - ทัศนคติที่มีต่อการรักษาสิ่งแวดล้อม

ตัวแปรตาม - การมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยนี้ ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาจากการบุคลาชานักศึกษาที่กำหนดไว้

แบบสอบถามดังกล่าว ได้มาจากกรรมการค้นคว้า และดัดแปลงจากแนวความคิดและงานวิจัยที่ใกล้เคียงที่มีผู้เคยวิจัยมาก่อนหน้านี้ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ครอบคลุมมากที่สุด โดยจัดลำดับเนื้อหาออกเป็น 5 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษาและรายได้ จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเบิดรับข่าวสารเรื่องการรักษาสิ่งแวดล้อม จำนวน 9 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความตระหนักรู้ในเรื่องการรักษาสิ่งแวดล้อม ใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการรักษาสิ่งแวดล้อม ใช้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อม โดยศึกษาการมีส่วนร่วมในเลักษณะของความเห็นใจ การปฏิบัติดน และกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ในการรักษาสิ่งแวดล้อม ใช้แบบมาตราล่วงประเมินค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเครต จำนวน 10 ข้อ

การทดสอบเครื่องมือ

นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับพนักงานโรงงานที่มีลักษณะใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่างแต่อยู่คนละเขตพื้นที่กัน จำนวน 50 คน เพื่อทดสอบว่าคำถามแต่ละข้อ แต่ละตอนในแบบสอบถามสื่อความหมายได้ตรงตามที่ผู้จัดต้องการหรือไม่ มีความเที่ยงตรงและมีความน่าเชื่อถือได้หรือไม่

ความเที่ยงตรงและความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ

ในการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้นนี้ ผู้วิจัยได้ทดสอบโดยปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาเนื้อหา (Control Validity) และนำแบบสอบถามที่ได้แก้ไข ปรับปรุงแล้วนำไปทดสอบก่อนที่จะนำแบบสอบถามไปใช้จริง ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามฉบับต้นร่างไปทำการทดลองใช้ (Pretest) เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์เกี่ยวข้อง (Relevance) ของเนื้อหา ความเป็นไปได้ (Feasibility) ในแห่งของคำตอบที่จะได้จากผู้ตอบแบบสอบถาม ตลอดถึงความยากง่ายและความเข้าใจในภาษาที่ใช้ โดยนำไปทดลองกับพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในเขตอำเภอทางใต้ และนำข้อมูลจากการทดลองใช้ ไปหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (Reliability Coefficient, Alpha) โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์ของครอนบัช (Cronbach's Coefficient Alpha) ตามสูตร ดังนี้

$$\text{สูตร } \alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_x^2} \right]$$

$$\begin{aligned}
 n &= \text{จำนวนข้อ} \\
 s_i^2 &= \text{ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ} \\
 s_x^2 &= \text{ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ}
 \end{aligned}$$

จากการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสือถามพบว่า

ความตระหนัก (10 ข้อ)	มีความเชื่อมั่น = 0.89
ทัศนคติ (10 ข้อ)	มีความเชื่อมั่น = 0.83
การมีส่วนร่วม (10 ข้อ)	มีความเชื่อมั่น = 0.70

หลังจากนี้จึงทำการแก้ไขและปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ แล้วจึงนำออกไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสือถามที่สร้างขึ้นเป็นแบบสือถามที่ให้ผู้ถูกสัมภาษณ์กรอกด้วยตัวเอง ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลร่วมกับผู้ช่วยวิจัยจำนวน 5 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการอบรมผู้ช่วยวิจัยก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูลจริง การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ระยะเวลาประมาณ 1 เดือน

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์การให้คะแนนในการวัดตัวแปร ดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมการเบิดรับข่าวสารเรื่องสิ่งแวดล้อม

การวัดตัวแปรเกี่ยวกับปริมาณการเบิดรับข่าวสารเรื่องสิ่งแวดล้อมได้มาจากการน้ำคะแนนของความบอยครั้ง x ระยะเวลาที่ใช้ในการเบิดรับเฉลี่ยต่อวัน และปริมาณข่าวสารที่ได้รับ จากสื่อมวลชน และสื่อบุคคล

- 1.1 การวัดความบอยครั้งของการเบิดรับข่าวสารทางวิทยุ ให้คะแนนดังนี้

มากกว่าสัปดาห์ละ 4 ครั้ง	= 5 คะแนน
สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง	= 4 คะแนน

สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	= 3 คะแนน
เดือนละ 1-2 ครั้ง	= 2 คะแนน
ไม่พั้งเลย	= 1 คะแนน

การวัดความบ่อຍครั้งของการเบิดรับข่าวสารทางโทรทัศน์ ให้คะแนนดังนี้	
มากกว่าสัปดาห์ละ 4 ครั้ง	= 5 คะแนน
สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง	= 4 คะแนน
สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	= 3 คะแนน
เดือนละ 1-2 ครั้ง	= 2 คะแนน
ไม่ดูเลย	= 1 คะแนน

การวัดความบ่อຍครั้งของการเบิดรับข่าวสารทางหนังสือพิมพ์ ให้คะแนนดังนี้	
มากกว่าสัปดาห์ละ 4 ครั้ง	= 5 คะแนน
สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง	= 4 คะแนน
สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	= 3 คะแนน
เดือนละ 1-2 ครั้ง	= 2 คะแนน
ไม่อ่านเลย	= 1 คะแนน

การวัดความบ่อຍครั้งในการพูดคุยกับบุคคล ให้คะแนนดังนี้	
ทุกวัน	= 5 คะแนน
เกือบทุกวัน	= 4 คะแนน
บางวัน	= 3 คะแนน
นาน ๆ ครั้ง	= 2 คะแนน
ไม่เคยเลย	= 1 คะแนน

การวัดความบ่อຍครั้งในการได้รับข่าวสารเรื่องการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม
ให้คะแนนดังนี้

บ่อยมาก	= 5 คะแนน
บ่อย	= 4 คะแนน
ปานกลาง	= 3 คะแนน
นาน ๆ ครั้ง	= 2 คะแนน
ไม่เคยเลย	= 1 คะแนน

1.2 การวัดระยะเวลาในการพัจจวิทย์ต่อวัน ให้คะแนนดังนี้

มากกว่า 1 ชั่วโมง	= 5 คะแนน
ประมาณ 1 ชั่วโมง	= 4 คะแนน
ประมาณ 45 นาที	= 3 คะแนน
ประมาณ 30 นาที	= 2 คะแนน
น้อยกว่า 15 นาที	= 1 คะแนน

การวัดระยะเวลาในการคุ้นเคยกับคนต่อวัน ให้คะแนนดังนี้

มากกว่า 1 ชั่วโมง	= 5 คะแนน
ประมาณ 1 ชั่วโมง	= 4 คะแนน
ประมาณ 45 นาที	= 3 คะแนน
ประมาณ 30 นาที	= 2 คะแนน
น้อยกว่า 15 นาที	= 1 คะแนน

การวัดระยะเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ต่อวัน ให้คะแนนดังนี้

มากกว่า 45 นาที	= 5 คะแนน
ประมาณ 45 นาที	= 4 คะแนน
ประมาณ 30 นาที	= 3 คะแนน
ประมาณ 15 นาที	= 2 คะแนน
น้อยกว่า 15 นาที	= 1 คะแนน

การวัดระยะเวลาในการพูดคุยกับบุคคลต่อวันให้คะแนนดังนี้	
มากกว่า 1 ชั่วโมง 30 นาที	= 5 คะแนน
ประมาณ 1 ชั่วโมง 30 นาที	= 4 คะแนน
ประมาณ 1 ชั่วโมง	= 3 คะแนน
ประมาณ 30 นาที	= 2 คะแนน
น้อยกว่า 30 นาที	= 1 คะแนน

2. ความระหบกในเรื่องการรักษาสิ่งแวดล้อม

การวัดตัวแปรเกี่ยวกับความระหบกในเรื่องการรักษาสิ่งแวดล้อม โดยแบ่ง
ระดับความระหบกออกเป็น 5 ระดับดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	= 5 คะแนน
เห็นด้วย	= 4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	= 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	= 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	= 1 คะแนน

3. ทัศนคติที่มีต่อการรักษาสิ่งแวดล้อม

การวัดตัวแปรเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการรักษาสิ่งแวดล้อม โดยแบ่งระดับของ
ความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	= 5 คะแนน
เห็นด้วย	= 4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	= 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	= 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	= 1 คะแนน

4. การมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อม

การวัดตัวแปรเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อม โดยแบ่งระดับการมีส่วนร่วมออกเป็น 5 ระดับดังนี้

มากที่สุด	= 5 คะแนน
มาก	= 4 คะแนน
ปานกลาง	= 3 คะแนน
น้อย	= 2 คะแนน
น้อยที่สุดหรือไม่เคยเลย	= 1 คะแนน

การให้คะแนนความหมายค่า เฉลี่ย
ผู้วิจัยตั้งเกณฑ์ในการแปลความหมายค่า เฉลี่ยของคะแนนความมุ่งหนัก ทัศนคติ และการมีส่วนร่วม ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีระดับน้อยมาก, มีทัศนคติทางลบมาก
- คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีระดับน้อย, มีทัศนคติทางลบ
- คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีระดับปานกลาง, มีทัศนคติเป็นกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีระดับมาก, มีทัศนคติทางบวก
- คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีระดับมากที่สุด, มีทัศนคติทางบวกมาก

การวิเคราะห์ข้อมูลและการประมวลผลข้อมูล

เมื่อทำการรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ตรวจสอบคุณภาพถูกต้องแล้วจะรหัส จากนั้น ก็นำไปประมวลผลข้อมูล โดยคอมพิวเตอร์ ใช้โปรแกรมสำหรับ SPSS^x เพื่อคำนวณหาสถิติ ที่ต้องการ จัดทำตารางวิเคราะห์ข้อมูลแปลความหมายที่ได้จากการประมวลผลข้อมูล ทำรายงาน การวิจัย และสรุปผลการวิจัย

ในการคำนวณมีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ 2 ประเภทคือ

1. แบบการวิเคราะห์เชิงพารณ์ (Descriptive Method) ใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และนำเสนอข้อมูลโดยตาราง เพื่ออธิบายข้อมูลส่วนตัวและการเบ่งบัดข้าวสาร, ความ關係ทั้งหมด, ทศนคติ และการมีส่วนร่วมเรื่องสิ่งแวดล้อม
2. แบบการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Method) ใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามสมมติฐานต่าง ๆ

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**